

morati proći još mnogo godina da se stanje popravi u cijeloj Jugoslaviji.

Pa i diskusija Klima-Turkalj — »Croatia concert« koja je ukazala na većinu činjenica o kojima ovdje govorim i u kojoj u zagrebačkom »OKU« niti jedna strana nije ni malo odustala od svojih postavki pokazuje dva različita aspekta pristupa organizaciji ovakvih natjecanja. »Croatia-concert« ne želi akceptirati niti jednu primjebdu i zatvara poput naših violinističkih pedagoga i andragoga oči, dok Klima i Turkalj napadaju jedno natjecanje i zbog trošenja velikih sredstava, iako se ne usuđuju napasti recimo propalu Opernu sezonu u Puli u organizaciji Koncertne direkcije Zagreb, kada je zbog loše organizacije i nemara kroz prozor bačeno na ulicu oko milijardu starih dinara, a da nitko za to nije odgovarao.

Zagrebačka glazbena publika je pokazala veliki interes za natjecanje »V. Humla«. Tehničku realizaciju je imalo u svojim rukama Društvo muzičkih radnika »Croatia-concert«. Ova organizacija se pokazala sposobnom da organizira ovakva natjecanja. Spomenuo bih na kraju da je »Jugoton« snimio i posebnu gramofonsku ploču na kojoj sviraju Humlovi učenici, a da su Gorzyska i Ambracumjan nastupili u Zagrebu sa Zagrebačkom filharmonijom na redovnom abonentskom koncertu.

Siniša Hrestak

KONCERT »COLLEGIUM PRO MUSICA SACRA«

»Collegium pro Musica sacra« priredio je dva koncerta u Dubrovniku, u dominikanskoj crkvi, 1. i 2. svibnja. Prve večeri mješoviti zbor Collegiuma izvodio je skladbe iz zapadnoevropske duhovne glazbe:

W. Dufay: *Kyrie*

L. Viadana: *Exultate Justi*

Gregorijanski koral: *Graduale, Sequentia in die Paschae*

L. Vittoria: *Ave Maria*

A. Scarlatti: *Exultate Deo*

A. Vivaldi — Bach: *Koncert za orgulje u a-molu*

A. Vivaldi: *Gloria*

Zbor Collegiuma pod vodstvom sestre Imakulate Malinka zvučao je vrlo usklađeno i stilski ujednačeno, što je i muzikalna dubrovačka publika osjetila, nagradivši ih dugotrajnim pljeskom. Teško je izdvojiti posebno uspjele točke. Od gregorijanskog koral (sa solisticom Cecilijom Pleša) preko izvrsne interpretacije Viadane i Scarlattija, do završne točke (Vivaldi: Gloria), koja je okrunila uspjeh te večeri, sve je bilo na dostojnoj razini.

Dobro pogođena tempa, tehnička ležernost u brzim stavcima te izvrsni solisti: Ivanka Boljkovec i Cecilija Pleša, uz pouzdanu orguljsku pratnju Mate Leščana učinili su izvedbu vrlo atraktivnom. Vivaldijev koncert u a-molu u izvedbi Mate Leščana zvučao je stilski korektno, osim nešto nemirnog zadnjeg stavka. Šteta da nije bilo još više slušača.

Na programu druge večeri bila su djela domaćih autora — minijature iz Cithara Octochorda u obradi Ive Kokota za ženski zbor (*Ave Maria, Gospoja si milostivna, Zdravo Marijo*) te *Zdrava Devica* (obrada Mate Leščana) za mješoviti zbor. Od solističkih točaka izvela je s. Cecilija Pleša izvrsnu popijevku Stanka Šimunića: *Pri kamenitim vratih* (kajkavski tekst D. Domjanića) te o. Josip Soldo dvije popijevke Mate Leščana: *Spomen na Mariju Bistricu* (D. Domjanić) te *Okreni lice* (A. Jakšić) — svojevrstne duhovne šansone.

Ženski zbor nastupio je još jednom sa Vidakovićevom himnom *Zdravo, o moj anđele* (*Salve mi angelice*) — na motive »Dies irae«, u kojem je došlo do izražaja kristalno jasna zvučnost ženskih glasova.

Dvije vrlo lijepe skladbe — Klobučarevu: *Zdrava si Marije* i Županovićevu: *Sibensku molitvu* donio je

mješoviti zbor u veoma skladnoj interpretaciji. Tu su se istakli solisti: sonorni bas Marijan Jurišić te mezzosopran Cecilija Pleša. Nakon toga slijedila je Duganova *Toccata u g-molu*, koju je koncizno i temperamentno izveo Mato Leščan. U toj skladbi došla je do izražaja transparentna zvučnost prekrasnog baroknog instrumenta glasovite njemačke firme von Beckerath.

Na kraju koncerta izvedena su još tri koncerta Vinka Jelića (*Oculi tui* — mezzosopran, *Bone Jesu* — duet mezzosopran i sopran te *Virgo prudētissima* — mješoviti zbor i orgulje) i prekrasni *Quam pulchra es* — Ivana Lukačića. Ponovno smo čuli odlične soliste: Ivanku Boljkovac, Ceciliju Pleša, Josipa Soldu i Marijana Jurišića.

Zbor Collegium pro musica scara pod sigurnim vodstvom Imakulate Malinka ostvario je tako dva izvrsna koncerta, zanimljiva i po svojoj koncepciji i po stilski primjerenoj, umjetničkoj izvedbi, šireći time poruku »musices sacrae« diljem naše zemlje, u ovom našem profanom i jeftinom ukusu sklonom vremenu.

M. O.

GLAZBENI ŽIVOT U RIJECI DRUGOM POLOVICOM 1976/77

7. veljače 1977. gostovao je u Rijeci (dvorana »Neboder«) beogradski pjevački zbor »Collegium musicum« pod ravnanjem Darinke Matić-Marović, dok su solistice zbora bile Vera Milčić, Svetlana Bojević, Dragana Milojević i gost večeri Dimitrije Golemović. Ovaj ženski zbor predstavio je vrlo široki raspored od Monteverdija do naših dana, i teško je izdvojiti nešto što je bilo najbolje. Naime, neposrednost pjevačica tijekom izvedbe, iz čega struji ljubav za poziv, pa umjetnički vrhunske interpretacije, bilo u poznavanju stila, bilo u doživljavanju tzv. nove glazbe, sve se to slilo u jednu reljefnu cjelinu koja je upravo magijsko djelovala i ponijela slušatelje u delirij. Bila su dva koncerta: za Muzičku omladinu (popodne) i za građanstvo (navečer).

8. veljače gostovao je u naslovnoj ulozi Rossinijeve opere *Seviljski brijač* talijanski bariton Mario D'Anna, koji je uz gosta Antona Možinu iz Sarajeva, te uz domaće: Anu Karlović, Franju Godeca, Dinka Lupija, pod ravnanjem Vladimira Benića ostvario vrlo vrijednu pjevačko-glumačku cjelinu i nosio predstavu.

14. siječnja Opera je izvela u stiliziranom dekoru, a u stilu koncertno-oratorijske izvedbe i u suvremenim kostimima, operu Chr. Willibalda Glucka *Orfej*; izvedbom je ravnao Vladimir Benić, a u ovom obliku je na pozornicu postavio Vladimir Ružđak, dok je zborovodja bio Krunoslav Kajdi. Mira Zidarić (Orfej) je svojim toplim altom osvojila slušatelje iskrenošću i kulturom interpretacije, Zorka Wolf (Euridika) svojim plemenitim sopranom posebno se istakla u duetu s Orfejem, a Sonja Pečar-Karabaić ostala je na korektnom ostvarenju. Vladimir Benić postigao je izjednačenu zvukovnu cjelinu, tako da je izvedba bila od gledališta srdačno primljena i ponovljena je 19. ožujka.

28. veljače u »bijelom«, baroknom salonu Pomorskog i povijesnog muzeja, nizozemski kvartet »Gaudeamus« u sastavu: Friedrich Max Werner, I. violina, Jan Wittenberg, II. violina, Hans Neuburger, viola i Paul M. Hendriks, violončelo, održali su koncertno veče na kojemu su predstavljali skladatelji našeg vremena: Webern, Stravinski, Baaren, Pijper, Raxach i Nakamura. Pri izvedbi se mogla osjetiti upravo savršena usvranost izvoditelja, koji su ovu neobičnu glazbu, odnosno nov glazbeni izraz za većinu slušatelja, sugestivno prenosili na nazočne a ovi su osjetili da u tim osebnim harmonijama i šumovima struje novi glazbeni sokovi. To je bio i razlog da su slušatelji kao bez neke opterećenosti prihvatili ovaj novi zvuk vrlo neposredno i čak iznudili dva dodatka u istom stilu.